

KANCELARIA SENATU

03980200576122
RPW/4982/2022 P zał.
2022-03-01 rej. Kamela Iwona

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Piotr Ćwik

Warszawa, dnia 24 lutego 2022 r.

BPU.0700.2.2022

Pani

Gabriela Morawska-Stanecka

Wicemarszałek Senatu

SZANOWANA PANI MARSZAŁEK!

W odpowiedzi na przekazane przy piśmie z dnia 14 stycznia 2022 r., znak: BPS/043-35-1436/22, wspólne oświadczenie Senator RP Ewy Mateckiej i Senator RP Haliny Biedy, złożone podczas 35. Posiedzenia Senatu RP w dniu 12 stycznia 2022 r., dotyczące prac legislacyjnych w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nad nowelizacją ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, informuję, co następuje.

W piśmie Pani Marszałek z dnia 14 stycznia 2022 r. przywołana została treść art. 49 ust. 4 Regulaminu Senatu. Przepis ten stanowi, że oświadczenia senatorów, jeżeli zawierają wnioski i uwagi kierowane do członków Rady Ministrów, przedstawicieli organów i instytucji państwowych lub samorządowych, są niezwłocznie przekazywane przez Marszałka Senatu do wskazanych adresatów w celu zajęcia stanowiska. Stosownie zaś do art. 49 ust. 5 Regulaminu Senatu odpowiedzi udzielane są senatorom w formie pisemnej, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia przekazania oświadczenia. Zgodnie z art. 112 Konstytucji, stosowanym na mocy art. 124 Konstytucji odpowiednio do Senatu, Regulamin Izby określa organizację wewnętrzną i porządek prac, jak też sposób wykonywania konstytucyjnych i

ustawowych obowiązków organów państwowych wobec Senatu. Powyższe, jak wynika z utrwalonego stanowiska doktryny dotyczącego art. 112 Konstytucji oznacza „*że nie chodzi o nałożenie nowych obowiązków (co wymaga stosownej podstawy konstytucyjnej lub ustawowej), lecz tylko sposób wykonywania już powstałych (...) Już istniejące obowiązki mają znajdować podstawę prawną (...) w przepisach konstytucyjnych lub ustawowych – i tylko takich, nie mogą więc być nakładane dowolnie, np. w doraźnych uchwałach izb parlamentarnych* (zob. komentarz do art. 112 Konstytucji, teza 6 s. 14, W. Sokolewicz [w:] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej Komentarz*, tom I, Warszawa, 1999). Stanowisko doktryny odpowiada ustaleniom Trybunału Konstytucyjnego wynikającym z wyroku z dnia 14 kwietnia 1999 r., sygn. K 8/99 (pkt III. 2 uzasadnienia wyroku).

Oświadczenie złożone przez Senator RP Ewę Matecką i Senator RP Halinę Biedę jest formalnie zaadresowane do Szefa Kancelarii Prezydenta RP, jednakże jego treść dotyczy wyłącznie inicjatywy ustawodawczej Prezydenta RP. Stosownie do art. 143 Konstytucji Kancelaria Prezydenta RP, którą kieruje Szef Kancelarii Prezydenta, jest organem pomocniczym Prezydenta RP. W świetle art. 118 ust. 1 Konstytucji Szef Kancelarii Prezydenta RP nie posiada inicjatywy ustawodawczej, nie wykonuje również w imieniu i na rzecz Prezydenta RP jego konstytucyjnej prerogatywy. Prezydent RP, na mocy art. 126 ust. 1 Konstytucji, jest najwyższym przedstawicielem Rzeczypospolitej Polskiej. Konstytucja oraz ustawy nie zawierają regulacji prawnych stanowiących o zajmowaniu przez Prezydenta RP stanowiska w związku z oświadczeniami senatorskimi, o których mowa w art. 49 Regulaminu Senatu. W związku z czym brak jest podstaw prawnych zobowiązujących Szefa Kancelarii Prezydenta RP do udzielania wyjaśnień lub podejmowania czynności związanych z uprawnieniem Prezydenta RP do występowania z inicjatywą ustawodawczą w trybie art. 49 ust. 4 Regulaminu Senatu.

Niezależnie od powyższego uprzejmie informuję, iż ubiegłym roku Państwowa Komisja do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 (dalej Komisja) zwróciła się do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o rozważenie zasadności wystąpienia z inicjatywą ustawodawczą, której celem byłaby zmiana obowiązującej ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 (dalej Ustawa). Służby prawne Kancelarii Prezydenta RP niezwłocznie dokonały kompleksowej analizy prawnej obowiązującego stanu prawnego i postulatów Komisji. W jej następstwie

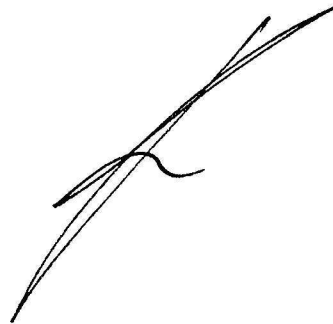
rozpoczęte zostały wewnętrzne prace legislacyjne nad przygotowaniem projektu nowelizacji Ustawy. Opracowywane rozwiązania mają charakter wielowątkowy i dotyczą bardzo złożonych problemów prawnych we wszystkich obszarach funkcjonowania Komisji oraz postępowania sądowego wszczętego odwołaniem od postanowień Komisji. Robocze, wewnętrzne rozwiązania legislacyjne o określonej koncepcji podlegają dodatkowym analizom z obszaru prawa konstytucyjnego, cywilnego i karnego (materialnego i procesowego).

Odnosząc się natomiast do zawartych w oświadczeniu ocen prawnych dotyczących obowiązującej Ustawy oraz ocen co do istnienia rzekomego związku przyczynowego pomiędzy stanowiskiem Komisji o niewszczygnięciu postępowań w przedmiocie wpisu w rejestrze a stanem prac wewnętrznych w Kancelarii Prezydenta RP i jego wpływu na realizację przez Komisję ustawowych zadań, wskazać należy na następujące okoliczności faktyczne.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że Senat na 85. posiedzeniu w dniu 31 sierpnia 2019 r. przyjął Ustawę bez poprawek, uznając Ustawę za merytorycznie poprawną i w pełni wykonalną. Analizy treści Ustawy wskazują, że ewentualna potrzeba nowelizacji Ustawy wynika przede wszystkim z jej pierwotnej konstrukcji, a nie z okoliczności powstałych w trakcie jej stosowania, których rozwiązanie nie jest możliwe w drodze wykładni przepisów prawa. Dalej, nie sposób zgodzić się z poglądem, że cyt. *„Zapomniano bowiem zapewnić komisji prawo do prowadzenia postępowań wyjaśniających w sprawach, w których nastąpiło przedawnienie karalności”*, gdyż nie znajduje on potwierdzenia w treści obowiązującej Ustawy. Zgodnie z art. 27 ust. 1 Ustawy w celu zapobiegania nadużyciom seksualnym w przyszłości Komisja przeprowadza postępowanie wyjaśniające w przedmiocie wpisu w Rejestrze po otrzymaniu prawomocnego postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania albo o umorzeniu postępowania ze względu na przedawnienie karalności przestępstwa pedofilii wraz z aktami sprawy. Ustawa przewiduje wyraźną normę kompetencyjną dla Komisji do wszczygnięcia postępowań wyjaśniających w przedmiocie wpisu do rejestru w przypadku przestępstw pedofilii, które uległy przedawnieniu. Zasadniczym celem tego postępowania jest zadośćuczynienie ofiarom przestępstw pedofili, których ściganie i wyrokowanie w drodze karnej nie jest możliwe z powodu przedawnienia poprzez wpis sprawców tych przedawnionych przestępstw do rejestru. Analogicznie, nie sposób zgodzić się z opinią, iż cyt. *„Ustawa z 2019 r. mimo nowelizacji nie przewidziała [...] żadnych zmian w zakresie wprowadzenia przepisów regulujących procedurę postępowania wyjaśniającego”*. Ocenie tej przeczy treść art. 26-40 Ustawy, które zawierają określone przepisy proceduralne. Aktualnie obowiązujące przepisy Ustawy nie stoją zatem na przeszkodzie w formalnym wszczęciu przez Komisję postępowania

w przedmiocie wpisu w rejestrze i zebraniu materiału dowodowego do czasu zmian doprecyzowujących podstawę formalną i materialną decyzji Komisji. Właściwa konstrukcja przepisów przejściowych umożliwia powiązanie wszczętych i toczących się postępowań w przedmiocie wpisu do rejestru z projektowanymi zmianami bez istotnego uszczerbku dla celów Ustawy i prawnie chronionych dóbr uczestników postępowania. Wreszcie, w lipcu 2021 r. Komisja w związku z treścią art. 53 Ustawy opublikowała „Pierwszy Raport”, w którym przedstawiła określone postulaty *de lege ferenda*. Raport ten jest publicznie znany.

Z POVAZANIEM

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping, sweeping strokes that form a stylized, somewhat abstract shape.